

عنوان مقاله:

ویژگی های معرفت شناختی هنر به منزله فرم سمبلیک در اندیشه کاسیرر

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 8، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

ناصر ساداتی - دانشجوی دکتری پژوهش هنر، دانشگاه هنر اصفهان (نویسنده مسئول)

مرضیه پیراوی ونک - استادیار فلسفه، دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

از مهمترین ابعاد فلسفه کاسیرر، تأکیدی است که وی همچون کانت بر استقلال هنر از علم و اخلاق دارد. کاسیرر برخلاف دیدگاه پوزیتیویستی که می‌کوشید هنر را به واکنش‌های روان‌شناسانه تقلیل دهد، بر بی‌همتا بودن و بی‌نظیر بودن هنر تأکید می‌کند. یکی از ویژگی‌های فلسفه کاسیرر این است که با نقد صورت‌های عقلی شناخت و با گسترش شناخت‌شناسی به حوزه‌هایی از تجربه که قبلاً در نظریه شناخت نادیده گرفته می‌شدند، توانست به توسعه صورت‌های شناخت کمک نماید. کاسیرر مجموعه فعالیت‌های بشر را فرهنگ نامیده، تجزیه و تحلیل این صورت‌های فرهنگی را برای شناخت انسان ضروری می‌داند. او هنر را یکی از این صورت‌های انسانی می‌شمارد. کاسیرر با معرفی هنر به منزله یکی از فرم‌های سمبولیک، تلاش دارد تا نشان دهد که هنر نوع خاصی از معرفت را به ما نشان می‌دهد، معرفتی که در آن انسان با تأکید بر وجه احساسی و عاطفی به خودآگاهی دست می‌یابد. ما در این مقاله نشان خواهیم داد که اولاً وجه معرفتی‌ای که کاسیرر برای هنر ترسیم می‌کند قابل حصول با هیچ‌یک از انواع دیگر اشکال سمبولیک نخواهد بود و ثانیاً تنها در فرم سمبولیک هنر است که انسان به خود آگاهی زیباشناسانه می‌رسد. در همین راستا و به منظور روشن ساختن مفاهیم مورد اشاره کاسیرر، ابتدا به تبیین مفهوم اصلی اندیشه کاسیرر یعنی «فرم سمبولیک» پرداخته، سپس هنر به منزله یکی از صورت‌های سمبولیک مورد مطالعه قرار می‌گیرد و در نهایت ویژگی‌های معرفت‌شناختی آن مورد بحث و بررسی قرار خواهد گرفت.

کلمات کلیدی:

کاسیرر، فرم سمبولیک، هنر، شناخت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300019>

